Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

GENEL-İŞ

İSTANBUL ÖZEL SAYI No: 8

emek

4 KASIM 1975

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

TÜM EMEKÇİLER BİRLEŞİNİZ FAŞİZMİ EMPERYALİZMİ ANCAK TEK YUMRUK OLMAKLA EZEBİLİRSİNİZ

Görülmemiş Sahtekârlık

SİGORTA KARTLARI TOPLANAN ÜYELERİMİZ İRADELERİ DIŞINDA SENDİKAMIZDAN İSTİFA ETTİRİLİYOR

İstanbul Halkı Siyasi Tercihinden Dolayı Cezalandırılıyor.

Gerici İktidarın İlerici Belediyelere ve Belde Halkına Karşı Çağdışı Tavrını Genel - İş Olarak Kınıyoruz.

1973 Milletvekili seçimlerinde ve onu takiben aralık 1973 Belediye seçimlerinde İstanbul halkından arzu ettiği oy'u alamayan sağcı, Demirel Hükümeti iktidara geldiği günden bu yana İstanbul halkını çağ dışı anlayışla cezalandırmak için, İstanbul Belediyesine Hükümetlerce yapılan malî ödeneği kesmiştir.

Bunun sonucu olarak Beldiye'de çalışan işçilerimiz bu ayki ikramiyelerini geç almışlar, durum gösteriyor ki Kasım ay'ı ücretlerini de alamıyacaklardır.

Genel-İş Sendikası olarak şunu belirtmek isteriz ki: Uyanan işçi sınıfının, bilinçlenen halk kitlelerinin gerisinde kalmış bu günkü çağ dışı 4 başlı M.C. Hükümeti; 12 Ekim 1975 Senato ara seçimlerinde İstanbul halkının faşizme ve kapitalizme karşı, özgürlükcü Demokrasiyi ve Demokratik sol'u tercih eden oyları karşısında halkımızdan hınç almak istercesine Belediye'ye yaptığı mali ödeneği kesmiştir. Amaç açıktır. İstanbul Belediyesini güçsüz duruma düşürerek gerici M.C. Hükümetine oy vermeyen; işçiyi, esnafı, memuru tüm İstanbul halkını doğal ihtiyaçlarını gideremez duruma getirmek, cezalandırmak aynı zamanda halkla Belediyeyi karşı karşıya getirerek siyasal bir neticeye varmaktır.

Bu çağ dışı iktidar bilmiyor ki İstanbul halkı; işçisiyle, esnafıyla, memuruyla tüm sol toplumsal güçler gerekli Belediye hizmetlerinin yapılamamasından İstanbul Belediyesini değil, M.C. hükümetini sorumlu tutacaktır.

Belediyede çalışan emekçi kardeşlerimizde ücretlerinin alınamamasından Belediyeyi değil M.C. hükümetini sorumlu tutacaktır. Ve Belediye'de çalışan emekçiler bilmektedir ki: İşverenlere teşvik kredisi adı altında milyonları veren ithalât ve ihracatcılara, stokçulara, vurgunculara aracı ve tefecilere milyonlarca lira gelir sağlayan bu hükümet patronların, sermayenin hükümetidir. HALKIN DEĞİL.

SAHTESİ

İSTİFA EDEN

MÜRSEVDİN ELKILIÇ

Mesai saatleri dahilinde işyerinden toplu halde ayrılmadıkları bir bahane ile vukubulan talep ve davet üzerine mahallinde imza edilen bu istifa altındaki imzanın şahsa ait olduğunu ve hüviyeti ibraz ettiği T.C. İstanbul İhtiyarlık Sigortası Müdürlüğünden verilmiş tasdikli ve fotoğraflı sigorta kartına nazaren 1928 tarihinde Borluk'ta doğmuş Yusuf oğlu olup 8548940 sigorta sicil numarasında kayıtlı bulunan MURSEVDİN ELKILIÇ'ın olduğunu tasdik ederim.

19 Eylül 1975

İSTANBUL ONBEŞİNCİ NOTERİ

İstanbul Onbeşinci Noterliğinde düzenlenen 12. Eylül. 1975 tarih 035 745 yevmiye no.lu MURSEVDİN ELKILIÇ'a ait sahte imzalı istifa sureti

HAKİKİSİ

MURSEVDİN ELKILIÇ ...ADI SOYADI

Sayın Noter;

Üç nüshadan oluşan bu istifa, ihtar ve ihbarın bir nüshasını muhatap Sendikaya tebliğini, tebliğ edildiği kayıtlı bir nüshasını tarafıma tevdiğini ve bir nüshasının dairenizde saklanmasını rica ederim.

Bu istifanamede altındaki imzanın şahsa ve hüviyeti ibraz ettiği Sosyal Sigortalar Kurumu İstanbul İhtiyarlık Sigortası Müdürlüğünden 8548940 Sicil no.lu sigorta kartına göre 1928 tarihinde Borluk'da doğmuş Yusuf oğlu MURSEVDİN ELKILIÇ'ın olduğunu tasdik ederim. 1.10.975

31 Ekim 1975

ON BEŞİNCİ NOTERİ ... Salim Ertürk

İstanbul Onbeşinci Noterliği 40 468 yevmiye numaraları 31. Ekim. 1975 tarihinde Türkiye Genel-İş'den istifa etmiş olan MÜRSEVDİN ELKILIÇ'ın kendi imzasına ait belge

• Nokta

Bazı Belediye Başkanlarının sarı sendikalarla işbirliğini İBRETLE gözlüyoruz.

Genellikle iyi çalışamıyan belediye başkanları bunu yapıyor.

Anlaşılan kendileride bir daha seçilemiyeceklerini biliyorlar.

Bu hizmetlerine karşılık sarı sendikalarda «Bir Şube Başkanlığı alırız» ümidinde olmalılar.

Yukarıda sıraladığımız belgelerde görüldüğü gibi istifa eden adına açılmış imza yerinde aynı kişiye ait değişik imzalar bulunmaktadır. Her iki istifaname de aynı noterden İstanbul Onbeşinci noterliğinde düzenlenmiştir.

Sendikamıza doğum parası almak için müracaat eden MÜRSEVDİN ELKILIÇ'ın sendikamız kayıtlarında istifa ettiği görülmüş, kendisinin istifa etmediğine dair ifadesi karşısında araştırma yapıldığında bize gönderilen istifanamenin sahne olduğu anlaşılmıştır. MÜRSEVDİN ELKILIÇ 1,5 - 2 ay önce Fatih Temizlik Amirliğinde çalışan sarı Türkiye Genel İş'in militanı olduğu bilinen Ali Çavuş (Ali Irmak) isimli şahsın lâzım olduğu gerekçesiyle 100 - 150 işçiden sigorta kartlarını topladığını bu kartlarla sahte istifanamelerin düzenlenmiş olabileceğini açıklamıştır.

Sendikamız avukatları ilgililer hakkında kanuni kovuşturma açılması için gerekli yerlere müracaat etmişlerdir.

Neden İşçi Sınıfı ?

Kurtuba sarayında demiri oya gibi işleyen, Mısırda piramitleri inşa eden, Selimiyede kubbeyi bir gelin gibi süsleyen eller: Aslında aynı ellerdir. Milliyeti, dini ne olursa olsun, işçidir o ..... Tarih boyunca toplumlarda en meşakkatli işleri üstlenen bu sınıf, kıvanç payını istemeyerek hep kendini sömürenlere, terk etmiştir. Piramit dendiğinde akla, o devrin firavunu gelirde, yapan usta, çalışan işçi akla gelmez. Bir gökdeleni hayranlıkla seyredenler en üst katın betonunun nasıl döküldüğünü, dış sıvasının nasıl yapıldığını asla akıllarına getirmezler. Bu, tarih boyunca işçiler ve onu sömürenler arasındaki uzlaşmaz çelişkinin su yüzüne çıkışıdır aslında.

İlkel komünal toplumlarda bile, işçilik, «En iyi balta yapan kişi» biçiminde kendini vurgulamıştır. Toplumlar sınıflara ayrılalı beri ise, çelişki bütün hızı ile süregelmektedir. Bu uzlaşmaz çelişki-Antagonizma- giderek işçi sınıfının, ideolojik, politik ve ekonomik birlik olarak toparlanmasını zorunlu kılmıştır. Yirminci asır ise, işçi sınıfının, artık ağırlığını, iyiden iyiye hissettirdiği ve toplumda tek söz sahibi olduğu dönemin başlangıcıdır. Gelecek ise, hiç şüphesiz işçi sınıfınındır.

İŞÇİ SINIFI ARASINDAKİ DAYANIŞMANIN KÖKENİ

İşçi sınıfı, kendine özgü karekterinden ötürü, organize bir güç olmadığı devirlerde bile, bir araya gelme eğilimini her zaman özünde taşımıştır. Babil asma bahçelerinde çalışanlardan tutunda, Spartaküsün peşi sıra gidenlere dek, Anadolu ahilerinden,

piramit yapan kölelere kadar, bütün zamanların işçileri bir güç, hemde yok edilmesi mümkün olmayan bir güç olduklarını, her zaman isbatlamışlardır. Aslında, bu yığın veya yarı organize hareketler, bir sınıfın, var olma veya olabilme, ayakta durabilme içgüdüsünden kaynaklanmaktadır. Toplumlar, ne tür bir üretim biçiminde olursa olsun, çalışanlarla çalıştıranlar arasındaki bir mücadeleyi, ilk çağlarda el yordamı ile bulan, organize olmamış işçi sınıfı, günümüzde ideolojik-politik-ekonomik örgütlenmeler ile aşamalarını noktalamışlardır. İşçi sınıfını bu ögelerden -İdeolojik, politik, ekonomik birlik ögeleri- koparmak isteyenler, tarihsel gelişmeden haberi olmayanlar yahut da bilerek ihanet batağına saplananlardır.

Onlar, işçi sınıfının tarihsel görevine engel olabileceklerini sanan bir avuç satılmış veya gafiller olarak, bu yüce sınıfın tarihine geçecek olan bedbahtlardır.

Kendinden olanla, olmayanı teşhis konusunda «eli nasırlılık» gibi somut bir veriye sahip olmakla beraber, kafa, kalem, yürek olarak da kendinden olanı seçme hassasına sahiptir işçi sınıfı. Bu hassa, metafizik bir izah tarzından öte, binlerce yıllık tarihi deneyler sonucu elde edilmiş kabiliyettir. Sosyal gerçekçilik açısından, her çağda geçerliliğini korumuş bir iddiadır bu... Robespiyerin, sonradan hain oldukları kesinlik kazanmışlar hakkında söylediyi **«Hissediyorum, Parisli bütün işçilerde bunu hissediyor, ama bu sezi tek başına işçilerde var, herkesin anlamasına imkân yok»** şeklindeki feryadı en açık kanıtıdır bu iddianın. Robespiyer, tarihi şartlar elvermediği için yenildi, ama tarih onu bu gün her zamankinden daha çok haklı bulmaktadır.

Toplumu sözde yönetenler, aslında ezenler ve hakim olanlar karşısında, halkın öz kültürünü harsını, benliğini yaşatan da yine işçi sınıfıdır. Duygu ve yaşantı birliği de ancak bu sınıf arasında geçerlidir. Yakın geçmişimize şöyle bir göz atalım: Sarayın, cıvık divan şiirine karşı, Pir Sultanlar, Karacaoğlanlar ve Yunuslarla karşılık veren, Bizans-Arap-Acem koalisyonu, baygın kilise müziğini andıran kılasik musikinin karşısındaki, gümbür gümbür türkülerimiz, hep bu sınıf arasında yaşamış gelişmiştir.

Çalışanların, canı, kanı, pahasına, kraliçelerin takdığı taç, bir işçiye hiç birşey anlatmaz ama, köy düğününde gelinin başına vurulan elma, onu içinden sarsar. Kendisinden bir parça bulmuştur çünkü o anda... Tüm çalışanlar, birbirlerinde birtakım ortak yanlar bulurlar. Bu ortak yanlar onların arasında kopması mümkün olmayan bir bağ halini alır zamanla. Bu bağ, ulusun emekçileri arasında değil, Tüm ulusların emekçilerinin arasında da mevcuttur. Bursada koza toplayan işçi, yavuklusuna nasıl ipekli bir şal alamazsa, Kongoda Belçikalı patron hesabına elmas madenlerinde çalışan, azgın filleri avlayan kuzguni derili zenci delikanlı da sevgilisine elmas işlemeli, fildişi tarak hediye edemez. Bu yüzdendir ki, Şişli'de kapıcılık yapan Hasanla, Madritte han bekçiliği yapan bir ispanyol, ilk bakışta birbirlerini anlayıp gülüşebilirler. Ama her yıl yüzlerce defa bir araya gelen, çok uluslu şirket temsilcileri, protokol gereği birbirlerine ancak bir sırtlan sevimliliği ile sırıtabilirler. Şişlideki Hasan, gerektiğinde, Madrit'teki bekçi için, onun çocukları için çarpışabilir, –ki tarih bu örneklerle doludur–. Para babaları, kan emici patronlar ise kendilerine en yakın saydıklarını -gerektiğinde kalp bir para gibi harcarlar. Tarih bu örneklerle de doludur.

Bir yanda yaşam düzeyini arttırmak için kavga veren emekçi kardaşını desteklemek amacıyla onunla lokmasını bölüşen işçi, öte yanda, bölüşülen kârın tümüne sahip olma amacı ile dost bildiklerini en iğrenç oyunlarla atlatan ve bu hareketini -yüzü kızarmadan- ticari rekabet biçiminde izah eden kan emici patron... İşte iki sınıfı karakterize eden en önemli özellik.

Bu iki guruptan, birinciler arasındaki bağ tabii ve gerçek, ikinciler arasındaki bağ ise, sahte ve sun'idir. İşçi sınıfının yardımseverlik vasfı bir tesadüf eseri değil, günlük yaşantısının bir parçasıdır. O, günün her saatini bir işin tamamlanması için arkadaşlarıyla paylaşmıştır. İş bölümü anlayışı, her insana takatine göre iş, onun pek tabiisaydığı düşünce biçimidir. Aksini düşünmek, eşyanın tabiatına aykırıdır. Bu gün başkası -arkadaşı- için düşüneceği bir yanlışlık, yarın kendi kapısını çalağından böyle bir düşünce biçimini doğal olarak reddeder.

İşçilik ve onun kaynağı olan köylülük, doğurgan ve müşfik olduğu kadar, duygusallığında en güzel bir biçimde örneğini taşır. Bu sınıf fertleri arasındaki sevgi bağı, bütün art düşüncelerden öte oluşur ve gerçektir. Bin bir gece masalı görünümündeki şölenlerle dünyaya duyurulan aşklar ise, patronların kendi aralarındaki ticari anlaşmaların imza merasiminden başka bir şey değildir. Bu göstermelik aşkların ne tür ihanetler, ne bayağı dedikodular yarattığını bu kokuşmuş sınıfın kendi sözde tarihinde okumak mümkündür. Sözde tarih evet zira gerçek tarih işçi sınıfının nasırlı elleriyle yazılmış insanlığın acılarla dolu medeniyet tarihidir...

Toplumun derdine deva olacak teknolojik mucitleri, İnsanı insan yapan duygu ve düşüncelerin en güzel anlatımı olan sanat eserlerinin yaratıcıları, İnsanlığı kurtuluşa götüren fikirler ve onun tatbikçileri, bu yüzden, hep çalışan ve ezilmişler arasından çıkmaktadır.

Okyanusun enginlerinde bir salın yolcuları nasıl el birliği ile karaya çıkma çabasını gösterirlerse, hakim sınıfların baskıları, patron, ağa zulmü altındaki çalışanlarda, elbirliği ve dayanışma içinde olmaya mecburdurlar. Bu mecburiyet çalışanların tarihi birliğidir.

Yedi kapılı Teb şehrini kuran kim?
Kitaplar yalnız kıralların adını yazar.
Yoksa kayaları taşıyan kırallar mı?
Bir de Babil varmış boyuna yıkılan,
kim yapmış Babil'i her seferinde?
Yapı işçileri hangi evinde oturmuşlar
altınlar içinde yüzen Lima'nın?
Ne oldular dersin duvarcılar
Çin Seddi bitince?

Eğitim seminerlerinde kursiyerler...

Eğitim Seminerleri devam ediyor

Sendikamızın düzenlemiş olduğu A tipi eğitim seminerleri Sendikamızın Aksaray'daki lokalinde devam etmektedir. Geçtiğimiz hafta yapılan seminerlere konuşmacı olarak katılanlar, ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı- işçi sınıfının sendikal örgütlenmesi - Beslenme Sorunu ve Gıda Emperyalizmi konularında bilgi vermişlerdir.

Seminer sonrası Sendikamız Genel Sekreteri Hasan Okyar tarafından kursiyerlere diplomaları dağıtılmıştır.

Eğitim seminerlerine katılan konuşmacılar :
Feridun Şakir Öğünç (G. Merkez Danışmanı),
O. Nuri Koştürk (Beslenme Uzmanı),
İrvem Keskinoğlu (Disk - Maden - İş Eğt. Uzmanı),
İbrahim Türk (Avukat),
Süleyman Üstün (Disk - Maden - İş Eğt. Böl. Başk.),
Alpaslan Işıklı (S.B.F. Sosyal Bilimler Kürsüsü Öğr. Üyesi).

Şubelerimizden Haberler

SINIRLI SORUMLU ANADOLU YAKASI YAPI KOOPERATİFİ KURULDU

Sendikamız üyelerinin mesken sahibi olabilmeleri amacıyla kurulmuş olan kooperatif yöneticileri Anadolu yakası Şube Başkanımız Tayyar Erginin başkanlığında elverişli arsa aranmaya başlanmıştır.

Üye kaydının 15.12.1975 tarihine kadar devam edeceğini belirten yöneticiler ilk etapta 60 üyenin ev sahibi yapılacağını açıklamışlardır.

GÜNGÖREN VE SAFRAKÖY BELEDİYELERİ İLE TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ YAPILIYOR

Sendikamız İstanbul Ciheti Şubesi Başkanlığı ile Safraköy ve Güngören Belediyeleri arasında toplu sözleşme görüşmelerine başlanmıştır.

YAKACIK SU BİRLİĞİ İLE TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ BAŞLADI

Sendikamız Anadolu Yakası Şubesi ile Yakacık Su Birliği arasında toplu sözleşme görüşmeleri başlamıştır.

Genel-İş Sendikası adına
●
Sahibi :
Abdullah BAŞTÜRK
Yazı İşleri Müdürü :
Atok DURGUNAY
●
Adres : **Aksaray**
Şirvanizade Sokak No: 8/10
Dizgi, Tertip ve Baskı :
●
DİZERKONCA MATBAASI
İstanbul

Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası Yayın Organıdır

Türk - İş Hikâyesi

Türk-İş kurulduğu tarihten buyana sırtını sermayeye, patronlara dayayıp Türk İşçi Sınıfını ve hareketini bölmek, parçalamak, işçileri sınıf şuurundan uzaklaştırmak gayretini göstermiş, işçinin karşısında yer almıştır. Sermaye ve temsilcilerinin eli ayağı olmuştur.

Hiçbir devrimci mücadeleyi sürdürmemiş, halktan yana, üretici ve tüm emekçiler yararına bir hareketi oluşturmamış ve katılmamıştır. Türkiye'deki sömürü düzenine karşı çıkmadığı gibi ülkemizin yer altı ve yer üstü kaynaklarını sömüren A.B.D. Emperyalizmine de karşı çıkmamış, karşı çıkmak şöyle dursun işçi sınıfının iç ve dış sömürüye karşı çıkma hareket ve eylemlerini baltalamıştır.

Türk-İş'in geçmişi ve bu günü işçi sınıfı ile patronlar arasında işçi sınıfı karşısında tampon olmak olmuştur.

Patronlar ve işverenler çok iyi bilirler ki işçi sınıfı sarı sendikalarda örgütlenerek nekadar çok ücret talep ederlerse etsinler, işçilerin ürettikleri mallara zam yaparak, işçiye verdikleri zamları fazlası ile geri alabilirler.

Bu nedenle işçi sınıfının örgütlü gücünü hem kontrol edebilme hem de hedef saptırması yaparak bu örgütlü gücün suyun başına geçmesini, işçi sınıfının yönetime katılma mücadelesini önlemek amacıyla işveren sendikacılığının çığırtkanlığını yapan Türk-İş'le omuz omuza tezgâhladıkları düzeni sürdürmektedirler.

İşte Türk-İş'in bu güne kadar yaptıkları ve yapacakları ile düşündükleri yukarıda açıkladığımız gibi budur.

Genel-İş; Türk-İş bünyesinde bunları ve bunlara benzer şeyleri gördüğü ve yaşadığı için Türk-İş'ten kopmuştur. Türk-İş'i kendi haline terk etmiştir. Türk-İş'ten ayrılmış Genel-İş üyelerini tekrar Türk-İş bünyesine sokma çabası boşunadır, işçi sınıfı geriye değil, ileriye gider.

Kağıthane Belediyesinde İşveren baskısı sökmedi

Garaj Amiri; Sarı TÜMTİS'in Şube Başkanı

Genel-iş Sendikasının Türk-işden ayrılma kararından sonra bulanık suda balık avlamak isteyenlerin ilk saldırıları kağıthane belediyesinde başlamıştı.

Burda sarı sendikacılığın çok somut örneklerini de beraberinde getirdi bu saldırı. Genel-iş sendikasına kayıtlı üye çoğunluğuna rağmen, kağıthane belediyesinde halen yürürlükte bulunan sözleşmeyi Genel-iş imzalamış olmasına rağmen, Sarı TÜMTİS geçtiğimiz günlerde Kâğıthane ciheti şubesini kurdu ve şube başkanlığına da işyerinde çalışan 400 işçiden 112 sinin çalıştığı garaj bölümünün amiri, işveren vekili Garaj amirini atadı. Atamayla Şube başkanlığına getirilen kişi aynı zamanda işveren adına imzaya yetkili kılınmış kişi. Ellerinden gelse mevzuat müsait olsa sarı sendikalar üye çoğunluğunu sağlayabilmek için nerdeyse işverenleri, Belediye başkanlarını şube başkanlıklarına getirerek meseleyi kökünden halledecekler.

Kağıthane bir garip yer, bunu sarı sendikacılarda biliyor ve bundan yararlanıyor. Yasa, tüzük, yönetmelik; işçi-işveren ilişkilerini düzenlemeye amir değil burda. İşçinin kaderi Belediye başkanının ve vekillerinin iki dudağı arasında. Örneğin Belediyenin muhasebe kısmında çalışan Genel-iş yöneticisi iki gün sonra soluğu bakım onarım amirliğinde alabiliyor. Çöp arabasında şöför işçi amirine ters ise bir günde şöförlük niteliğine rağmen temizlik işçisi yapılabiliyor.

İşte sarı TÜMTİS bütün bunları kullanmak için garaj amirini şube başkanı yapıyor böylece iş yerinde çalışan üye çoğunluğunun yarıya yakınını avucunun içine alacağını umuyor. Sarı sendikanın herzeleri bunlar ya, buna rağmen başara bildiler mi? Yiğit Genel-iş üyeleri muhasebe memuru iken, kazma-kürek işçisi, şöför iken temizlik işçisi, temizlik işçisi iken her türlü baskı ve teröre rağmen direniyorlar ve direneceklerini bildiriyorlar.

BİR DAHA DİYORUM!
BİR DAHA!
KÜTÜKTE KAYITLIYIM.
BİRİNCİ SAYFANIN TA BAŞINA!
NEFRET ETMEM İNSANLARDAN,
SALDIRMAM HİÇ KİMSEYE.
AMA AÇ KORLARSA BENİ,
KORLARSA ÇIRIL ÇIPLAK,
YERİM ETİNİ BENİ SOYANIN,
HEM DE ÇİĞ, ÇİĞ.
AÇLIĞIMI KOLLA BENİM
HEM DE ÖFKEMİ.
DAMARIMA BASMA.

SARI TÜMTİS, B.İ.F, T. Genel İş Sendikaları Genel Başkanı

Hüseyin Pala: İşçi Hesap Soruyor

1 — Toplam 7.000 işçinin çalıştığı İ.E.T.T. camiasından; ŞİŞLİ MERKEZ AT. TROLEYBÜS AT. — KÜÇÜK GARAJ — DİKİM EVİ MATBAA ve BAĞLARBAŞI TRANVAY ATELYESİNDE çalışan teknik elemanlara, vardiya zammı uygulanmamasından dolayı 600 işçiye, diğer çalışanlardan 800 —TL. aylık noksan ücret ödenmektedir. Aynı uygulamadan dolayı emekli olan arkadaşlarımız emekli maaşlarını 600 TL. daha az almaktadırlar.

Buna benzer bir uygulama da Topkapı Revizyon kısmında işçi arasında kasıtlı olarak ayırım yapılarak, amirlerin takdirine göre prim ödenmektedir.

2 — Emekli olan işçilerin Kıdem Tazminatı hesaplanmasında yukarıdaki uygulamadan dolayı (yevmiyelerine vardiya ücreti ve diğer haklar konmadığından) 15-20 bin lira gibi noksan tazminat almaktadırlar.

3 — İşveren + zamanın sıkıyönetim idaresiyle anlaşarak ertelettiğin Genel-İş İ.E.T.T. grevi yüzünden İş Kolu Toplu İş Sözleşmesi yapılamamış, işverenden kesilen primlerle emekli olan her üyeye emekli maaşı dışında her ay 500 TL. gelir sağlayan Genel-iş Emekli sandığından yararlanma imkânını engelledin.

4 — İ.E.T.T. Genel Müdürünün hazırlayıp, Grevimizin ardından imzaladığın işyeri sözleşmesinin maddelerine dayanan: İ.E.T.T. Gen. Müd. 4 sayfalık 16.10. 1975 tarih, 2204 sayılı «Bütçemiz bozuk fazla mesai yok, noksan kadrolar dondurulmuştur. İşçi alınmayacak.» Tamimi ile 20 kişinin yapacağı iş 4 kişi üzerine yıkılmış, fazla mesainin kaldırılması yüzünden insanlık dışı koşullar altında çalışan işçinin mesai ücretleri de kesilerek, işçiyi rapor etmek rapor edilen işçiyi arttırmakla görevlendirdiğin amirlere 150 250 -TL. KAPI KOLU primi olarak verdin.

EVET Sarı Sendikacı Pala; belgelerle ve işçinin vicdanında sabit ihanetler zincirinin birkaç halkasını oluşturan yukarıda ki maddelere ne diyeceğini merak ediyoruz.

Teorik düzeyde İşçi sınıfını sermayeye peşkeş çeken sarı sendikacılık anlayışınla, pratikte de işçiyi işverene satan SATIM SÖZLEŞMELERİNLE Türk Sendikacılık tarihinin çop sepetinde lâyık olduğun yeri alacaksın.

Biz bu şerefli görevi işçi sınıfının Devrimci Kavgasının bir parçası olarak görüyor ve başarısına inanıyoruz.

İ.E.T.T. İşçileri

Sarı Sendikacılık Belgesi..

İŞVEREN HAZIRLIYOR SARI SENDİKACILAR İMZALIYOR

1- Mustafa Çete
2- Kemal Serin
3- Durmuş Sağıroğlu

Bu Sahçalar 15/2/975 günü tedirgin zabıtla imzalarına mudense alınmışlardır. Gelip atsınlar.
28/8/975

Müfettiş
H. Mustafa

YUKARIDAKİ BELGENİN TARİHLERİNE DİKKAT EDİLİRSE 12/2/1975 TARİHİNDE İŞÇİNİN ALEYHİNE TUTULMUŞ ZAPT'A HÜSEYİN PALA'NIN TEMSİLCİLERİNİ MÜFETTİŞ 6 AY SONRA 28/8/1975 TARİHİNDE İMZAYA ÇAĞIRIYOR.

B.İ.F. ve Blöfleri

Fikret Bulut

İ.E.T.T. Şube Başkanı

Türk Sendikacılık hareketleri içinde örneklerine bugüne değin rastladığımız, zaman içinde karabatak gibi batıp çıkan «Toplu Sözleşme dönemi» Sendikalarından olan Tümtis-Türkiye Genel-iş, B.İ.F. ve Genel Başkanı Hüseyin Pola Sendikamıza karşı saldırılarına devam ediyor.

Bu« Toplu Sözleşme Dönemi» sendikaları hangi işyerinde Toplu sözleşme yapılmakta ise o iş yerine müracaat edip, işverenle yaptığı gizli pazarlıklarla işçiyi o iş yerinde bölüp hem iş verene karşı zayıf duruma düşürerek işçinin pazarlık gücünü elinden alıyor, hem de işveren baskısı, yalan, dolan ve aldatma ile yapabildiği sözleşmelerde işçinin değil işverenin haklarını koruyor.

İlk örneğini İ.E.T.T. işyerlerinde uygulayan Hüseyin Pola, bu işyerlerinde devam etmekte olan Genel-iş'in grevini kırmaya çalışmış bunu başaramayınca işveren ve zamanın sıkıyönetim komutanı H. Doğan Özgöçmen'le anlaşarak tepeden inme bir kararla bir günde yaptığı sözleşmeyi oldu bittiye getirip İ.E.T.T. işcisi üzerinde sultasını kurmuştur.

Öylesi bir sözleşme imzalamıştır ki İ.E.T.T. işyerlerinde o sözleşmeyi bastırıp dağıtamamaktadır. Sözleşme ki işverene işçinin ihbarsız, tazminatsız iş akdini tek taraflı feshetme yetkisi veren ihanettler belgesi.

İkinci örneğini Ankara E.G.O. işyerlerinde yapılan sözleşmede de görebiliriz. E.G.O işçisinin greve gitmesi sonucu sözleşmeye oturulmuş ilk yıl için 15 TL., ikinci yıl içinde 15 TL. hak alındığı söylenirken Aynı sözleşme hükümlerince bir saatlik fazla mesai ücretleri ile bilet primlerinin kaldırılmasıyla işçi 18 TL. zarara uğratılmış, böylece değil hak almak işçinin müktesep haklarının iptilai ile işveren 3 TL. kazanmıştır.

Hüseyin Pala yaklaşmakta olan sözleşme döneminde İstanbul belediyesinin temizlik işleri müdürleri ile anlaşarak. Temizlik işyerlernde çalışan arkadaşlarımıza da el atmıştır. 21. Haziran.1974 tarihli bülteninde sendikamızı küçültmek için «Çöpçülerin Sendikası» deyimini kullanan Pala, şimdi hakir gördüğü Temizlik işçisi arkadaşlarımızın da ekmekleriyle oynamaktadır. Başarabilirse işverenden aldığı destekle üye sahibi olacak, karşılığında da SATIM SÖZLEŞMESİ imzalayacak.

Şurasını belirtmek isteriz ki Genel-İş'in görevi; hemşeriliği, ırkçılığı, mezhepçiliği bir ve bütün olması gereken işçi sınıfının arasına sokarak sendikacılık yöntemi olarak saptamış olanların suratlarındaki maskeyi indirmek, işçinin görevi de bu suratlara lâyık olduğu şamarı indirmektir.

Herşey Emek, ve Emekçi içindir.

İ.ET.T. İLE TÜRKİYE GENEL-İŞ ARASINDA YAPILAN SATIM SÖZLEŞMESİ Madde 10

b — Sözleşmeye aykırı olarak bu gibi hareketlere (Greve katılma-işi aksatma) Tevessül eden ihbarsız, tazminatsız işten çıkarılır.

Hüseyin Pala işverenlerin iş kanununa koydurduğu iş akdini ihbarsız tazminatsız feshetme yetkisi veren iş kanunun 13. ve 17. maddelerine güvenmemiş olacak ki, sözleşmesine böyle bir madde koydurmuş. Ancak bilmiyor ki yasalara aykırı sözleşme maddeleri geçersizdir.